

zoo zullen de zoons der twee heeren het waarschijnlijk doen. In een bespottelijker daglicht kan het duel moeilijk worden gesteld dan door deze oplossing. Als nu de jonge Comas den jongen Tetuan doodsteekt, dan is de eer van den ouden Comas gewroken — en omgekeerd.

De aanleiding tot den twist was ernstig genoeg, altijd weer Cuba. De lang gewachte hervormingen zouden eindelijk in vier provinciën van het ongelukkige eiland ingevoerd worden. Generaal Weyler zond bericht dat het er vrij rustig was. Maar op de berichten van den generaal kan men niet altijd aan; zij staan zeer onder den invloed van de wenschen van het kabinet Canovas. Zoo zond onlangs de Amerikaansche consul te Havana, Lee, geheel ander nieuws naar Washington: de rebellen, zoo luidde het, waren nog sterk en de Amerikaansche onderdanen op Cuba verkeerden in bitteren nood. Het Amerikaansche Congres verleende den landgenooten geldelijken steun en er was zelfs een oogenblik quaestie van dat een Amerikaansch oorlogsschip dien zou gaan brengen. Hierover ontstond in Spanje terecht ongerustheid en waarschijnlijk op de vertoogen van den gezant is deze maatregel achterwege gebleven. De Senaat, die in tegenstelling met de senaten der oude landen, in Amerika altijd wat onbekookter is dan het Huis van Afgevaardigden, nam echter een motie aan, om de Cubanen thans nog als oorlogvoerende partij te erkennen, hetgeen een daad van openlijke vijandschap tegen Spanje zou zijn. President Mac Kinley zal dan ook wel wijzer wezen.

Intusschen heeft het incident in den Spaanschen Senaat den hertog van Tetuan gedwongen zijn ontslag te nemen en ook al zal hij het intrekken, is het kabinet Canovas in een zeer moeilijken toestand geraakt. De liberalen zijn van plan zich aan de parlementaire werkzaamheden te onttrekken, zoolang er geen openbare voldoening voor de belediging aan Comas aangedaan, gegeven is en Canovas noch Tetuan schijnen daartoe overgehaald te kunnen worden. Misschien wordt de zitting voor langen tijd geschorst of struikelt het kabinet over zijn driftigen hertog en komt Sagasta aan het bewind met de liberale partij. En dan ware het ook uit met generaal Weyler's rijk; wat nog niet het ergste van het geval zou zijn.

De tijd om de werkzaamheden der Zuid-Afrikaansche Commissie uit het Engelsche Lagerhuis te overzien, schijnt nog niet gekomen. Labouchere houdt zich flink tegenover het gekuip en geknoei en door zijn volhouden is er veel leelijks aan het licht gekomen, dat anders verborgen gebleven ware.

De Transvaalsche staatssecretaris is in Europa en men zegt dat het hem gelukt is eene betere verstandhouding tusschen zijn land en de *paramount power* voor te bereiden. Waar „unfriendly Leyds” al niet goed voor is!

De Italianen hebben van Afrika genoeg; op Massaua en omstreken na wordt Eritrea ontruimd. Kon men — zij het met minder onnut bloedverlies — tot iets dergelijks de Engelschen in het zuiden van dat werelddeel nog eens krijgen!